Vroegtijdige opsporing gehoorstoornissen in de leeftijd 4 tot 19 jaar

N. Uilenburg[1], A. Meuwese[1], P. Brienesse[1], Th. Goverts[2], G. Spaai[1] & J. Meloen[1,2]
[1] NSDSK, Amsterdam, [2] VUmc, Amsterdam nuilenburg@nsdsk.nl

Doel. Onderzoek naar de knelpunten in het gebruik van de huidige Jeugdgezondheidszorg Standaard Vroegtijdige Opsporing Gehoorstoornissen alsmede een internationale verkenning van audiologische screeningsprogramma's voor kinderen. Resulterend in aanbevelingen tbv de herziening van de standaard.
Methode. Het onderzoek bestond uit een vragenlijstonderzoek naar de huidige standaard en een literatuuronderzoek.
Resultaten. Respons op de vragenlijst was 48%. Belangrijkste resultaat van het vragenlijstonderzoek is dat de standaard niet goed is geïmplementeerd.
Het literatuuronderzoek geeft slechts beperkt antwoord op de vragen naar de doelgroep (ernst van het gehoorverlies en tijdelijke versus blijvende gehoorverliezen) en te hanteren methode. Nederland lijkt een uitzonderingspositie in te nemen m.b.t. het opsporen van tijdelijke gehoorverliezen en de frequentie van screeningsmomenten. Internationaal wordt meer aandacht besteed aan het opsporen van kinderen met OME en wordt vaker een systematische screening uitgevoerd. De ernst van het op te sporen gehoorverlies wordt niet duidelijk. Waarschijnlijk moet dit ten minste matig zijn, lichtere gehoorverliezen lijken weinig gevolgen te hebben voor de ontwikkeling. Met opsporingsmethoden wordt weinig geëxperimenteerd. Toonaudiometrie wordt internationaal gezien als dé opsporingsmethode.
Conclusie. De huidige standaard is beperkt geïmplementeerd, er is veel kritiek door gebruikers. Het literatuuronderzoek levert vooralsnog vooral veel vragen op waardoor de noodzaak van verder onderzoek wordt ingegeven.